

[Arne Melchior]

Den anden betænkelse går på, at planen dækker forskellige ressortområder. Det har ministeren ret i, men det gør al arbejdsløshedsbekæmpelse jo. Det ser vi, når vi sidder og forhandler beskæftigelsesplanerne. Vi må næsten altid mindst have undervisningsministeren og arbejdsministeren, men ofte også en række andre ministre til stede, og deres beregninger indgår i overvejelserne. Derfor er dette ikke nogen større betænkelse, og selvfølgelig er denne betænkelse, i den udstrækning den gør arbejdet vanskeligt, blevet endnu mindre derved, at det er en begrænset og, som jeg før sagde, jordnær – i mere end én forstand jordnær – del af Bremerplanen, der her foreligger.

På denne baggrund, på baggrund af disse udtalelser fra ministerens egen hånd og mund, føles det helt forbløffende, at ministeren i dag kunne tale om Münchhauseneffekt. Jeg synes, han skulle have tilskrevet hr. Bremer i fjor forår og efterår, da han var i korrespondance med ham, at det er det, han mener, hvis det er det, han mener. Jeg synes ikke, han skulle arrangere møder med ministerielle embedsmænd, således som han har gjort det, hvis det drejer sig om Münchhauseneffekter. Hvis denne udtalelse fra ministerens side skulle være rigtig, anvendt på vort begrænsede forslag, må den jo gælde så meget desto mere for Bremerplanen i dens helhed, som ministeren og alle de tidligere nævnte og mange flere altså har udtalt sig overordentlig positivt om.

Må jeg sige til fru Mette Groes – det er samtidig et svar også til ministeren og til enkelte betænkelige blandt ordførerne – at dette forslag ikke er at opfatte som en kritik af, hvad der allerede er gjort. Det har ikke været i vor tanke, og jeg håber ikke, det er antydet. Det står ikke i linjerne og ikke mellem linjerne. Vi har selv haft fornøjelsen af at være med i visse af de ting, der er gjort, og vi har altid udtalt os samarbejdsvilligt og anerkendende om de ting, der gøres. Dette skal være et supplement til de ting, der er i gang.

Jeg vil gerne sige om det økonomiske, at forslaget er selvfinansierende. Det ligger simpelt hen sådan, at hvis tilskudsmidlerne benyttes, giver det overskud, både beskæftigelsesmæssigt, statsfinansielt og valutamæssigt. Hvis de ikke benyttes, kan det i hvert fald ikke koste noget. Ergo er det selvfinansierende.

Når flere spørger om beregninger og ministeren nærmest latterliggør dem, vil jeg gerne henvise til betænkningen vedrørende lovforslag nr. L 87, som blev vedtaget den 19. december 1980. I betænkningen er optrykt et spørgsmål fra udvalgsarbejdet. Her svarer ministeren på nogle spørgsmål følgende om dette lovforslag, der altså drejer sig om stats tilskud til udnyttelse af vedvarende energi:

»Lovforslaget vil udløse en merbeskæftigelse på omkring 1.100 helårsarbejdere. Udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge reduceres med 100 mill. kr. Provenuet af indkomstskatter og moms forøges med omkring 100 mill. kr., medens udgifterne til dagpenge reduceres med 100 mill. kr., således at saldoen på statsbudgettet – efter fradrag af tilskud – forbedres med omkring 100 mill. kr.«

Jeg vil hævde, at det her i dag foreliggende beslutningsforslag er nært beslægtet med lovforslag nr. L 87. Ergo har vi allerede her en antydning af, at beregningerne ikke er så vældig forkerte.

Jeg skal have sagt noget om a-kraft, fordi fru Mette Groes glædede sig over, at vi også havde øje for andet end a-kraft. Hr. Ivar Hansen spurgte direkte, om det nu ændrede CDs holdning til a-kraft. Med garanti er der ingen ændring sket. Vi har altid også – det være sagt til fru Mette Groes – støttet initiativer med hensyn til alternativ energi. Til hr. Ivar Hansen kan på samme måde siges, at dette ændrer intet. Dette er et bidrag. Hr. Ivar Hansen har da ganske ret i, at i overskuelig tid kan de alternative energiformer ikke befri os for at benytte alle de nu kendte energiformer, herunder ganske specielt a-kraft, som CD nu som før stiller sig helt positivt til, fordi den er så nødvendig.

Lad mig sige til hr. Ivar Hansen, at vi siger ja til, at tilskuddene skal være skattefrie.

Jeg tror, jeg har flere svar til nogle af ordførerne, men da min taletid er udløbet, vil jeg af respekt for forretningsordenen og for formanden håbe, at der er nogle, der tager ordet i anden runde. Jeg vil allerede anmelden, at det agter jeg at gøre.

Energiministeren (Poul Nielson):

Det her er en rent humanitær aktion – af hensyn til, at der skal blive en anden runde.

Jeg skal først svare hr. Dyremose på et spørgsmål om, hvorvidt den reviderede ener-